

Διονύσης: Βοήθεια! Βοήθεια! Κάποιος να σώσει το νερό! Θα χαθεί... (βλέπει τα παιδιά)
Ωχ! Παιδιά να σας πω τι έγινε; (τα παιδιά απαντούν)
Εκεί που περπατούσα στο δρόμο... (εμφανίζεται ο Άκης)

Άκης: Επ... Φιλαράκι... Να σου πω λίγο;

Διονύσης: Τι έγινε; Ποιος είμαι;

Άκης: Εδώ, πάνω σου...

Διονύσης: Ωχ... μια σταγόνα που μιλάει!

Άκης: Αναγκάστηκα να μιλήσω μήπως μπορέσεις να με βοηθήσεις... Για δεξ... Είμαστε μόνοι;

Διονύσης: Ναι, σαν το σπίτι σου...

Άκης: Αχ... Το σπίτι μου, η οικογένειά μου...

Διονύσης: Τι έχεις και είσαι έτσι;

Άκης: Με λένε Άκη Νεράκη. Έπρεπε να μιλήσω σε κάποιον γιατί εσείς οι άνθρωποι έχετε βαλθεί να μην αφήσετε σταγόνα για σταγόνα πάνω στη γη. Και επειδή ένιωσα να κινδυνεύουν το σπίτι μου και η οικογένειά μου, έβαλα τα δυνατά μου και... παφ! Πήρα ανθρώπινη μορφή! Καλά είμαι και πολύ όμορφος! (κάθεται λες και κοιτιέται σε καθρέφτη)...

Διονύσης: Άσ' τα αυτά και πες μου. Ποια είναι η οικογένειά σου και ποιο είναι το σπίτι σου;

Άκης: Η οικογένειά μου είναι το νερό και έχει σπίτι παντού. Στον ουρανό, στη θάλασσα, στα ποτάμια, στις λίμνες... Ζούμε στα φύλλα των δέντρων, στο χώμα, στο σώμα των ζώων και των ανθρώπων.

Διονύσης: Και των ανθρώπων;

Άκης: Ναι. Για θυμήσου όταν ιδρώνεις ή όταν κλαις... Ε, κάποιος φίλος μου εμφανίζεται πάνω σου... Μας αρέσει να τρέχουμε από εδώ και από εκεί, μια στο ποτάμι και μια στη θάλασσα. Μια στη γη και μια στον ουρανό.

Διονύσης: Πως γίνεται αυτό;

Άκης: Με τη βοήθεια του ήλιου εκεί που κολυμπάμε όλες μαζί οι σταγόνες στη θάλασσα ή στο ποτάμι, ζεσταινόμαστε. Και όταν παραζεσταθούμε αρχίζουμε να ανεβαίνουμε στον ουρανό σαν ατμός!

Διονύσης: Α! Εξατμίζετε!

Άκης: Ακριβώς! Και όταν φτάσουμε στον ουρανό, μαζευόμαστε σε παρεούλες και κάνουμε τα σύννεφα. Και είναι τόσο όμορφα να κοιτάς τον κόσμο από ψηλά... Αχ! Όπως ο άνεμος φυσά τα σύννεφα αρχίζουμε το ταξίδι μας. Πηγαίνουμε από εδώ-πηγαίνουμε από εκεί, γυρνάμε όλη τη γη, πετώντας. Απίστευτη ελευθερία...

Διονύσης: Είναι πραγματικά πολύ ωραίο αυτό που μου λες!

Άκης: Καμιά φορά, βέβαια, κάνει κρύο εκεί που πηγαίνουμε και για να ζεσταθούμε μαζευόμαστε κοντά-κοντά. Και ξαφνικά βαραίνουμε και πλαφ-πλαφ... (ηχητική υποστήριξη: χτύπημα δακτύλων στην παλάμη) πέφτουμε πάλι προς τη γη.

Διονύσης: Α! Γίνεστε βροχή!

Άκης: Ακριβώς! Και είναι τόσο ωραία! Κάνουμε κωλοτούμπες και παίζουμε μεταξύ μας. Βρέχουμε τους ανθρώπους, τα λιβάδια, τα δέντρα, τα ζώα... Μετά κυλάμε στα ποτάμια και στη θάλασσα και περιμένουμε τότε θα ζεσταθούμε για να συνεχίσουμε το ταξίδι μας προς τον ουρανό.

Διονύσης: Αχ τι ωραία! Σαν να χορεύετε!

Άκης: Ναι, εμείς οι σταγόνες το λέμε Χορό και εσείς οι άνθρωποι τον λέτε «Ο κύκλος του νερού»!..... (Ο Άκης χορεύει, με συνοδεία μουσικής)

Διονύσης: Ωραία μου τα λες αλλά τι παράπονο έχεις από εμάς τους ανθρώπους;

Άκης: Ενώ εμείς οι σταγόνες σας αγαπάμε και σας φροντίζουμε, εσείς μας βρομίζονται... Πετάτε σκουπίδια και βρομιές στα σπίτια μας και μας καταστρέφετε... Στο κάτω - κάτω έχετε απόλυτη ανάγκη το νερό για να ζήσετε. Το χρειάζεστε για να πιείτε, για να πλυθείτε, να μαγειρέψετε... Μόνο τα φυτά μας αγαπούν και τα ζώα. Μας έχουν και αυτά ανάγκη για να ζήσουν αλλά αυτά δεν μας βρομίζουν, ούτε μας εξαφανίζουν...

Διονύσης: Γιατί εμείς σας εξαφανίζουμε;

Άκης: Δυστυχώς ναι. Δεν μας προσέχετε καθόλου. Μας σπαταλάτε χωρίς λόγο... Αφήνετε βρύσες να στάζουν ή να είναι χαλασμένες... Δε σκέφτεστε ότι το νερό είναι πολύτιμο... Αφού για να καταλάβεις σε ορισμένες περιοχές το νερό έχει ήδη εξαφανιστεί και τα σπίτια μας έχουν καταστραφεί. (Σνιφ-σνιφ -κάνει ότι κλαίει)

Διονύσης: Μην κλαις Άκη και πες μου. Τι μπορώ να κάνω για σένα;

Άκης: Θέλω να μου υποσχεθείς ότι θα με προσέχεις και θα με φροντίζεις. Και εμένα αλλά και την οικογένειά μου. Και μόλις ξυπνήσεις, θέλω να πεις σε όσους βλέπεις να με φροντίζουν και αυτοί. Να μην σπαταλούν το νερό άδικα και να μην το βρομίζουν. Έτσι θα είμαι χαρούμενος!

Διονύσης: Το υπόσχομαι! Όχι μόνο για σένα αλλά και για να είμαι και εγώ χαρούμενος που θα σ' έχω για πάντα!.. Κάτσε! Για μια στιγμή! Όνειρο είναι;

Άκης: Αντίο καλέ μου φίλε... Ήρθε η ώρα να ξυπνήσεις... (φεύγει)

Διονύσης: Είδατε παιδιά πόσο άσχημα ήταν ο Άκης; Γι' αυτό, πρέπει επειγόντως να σώσουμε το νερό! Τι λέτε; Θα κάνουμε μια συμφωνία; Μου υπόσχεστε ότι θα φροντίζετε τον Άκη το Νεράκη και την οικογένειά του; (τα παιδιά απαντούν) Ε, τότε ας φωνάξουμε όλοι μαζί: «ΣΤΑΓΟΝΑ ΠΟΥ ΟΛΟ - ΟΛΟ ΤΡΕΧΕΙΣ ΔΕ ΘΕΛΟΥΜΕ ΝΑ ΣΤΑΜΑΤΗΣΕΙΣ!»